

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

22. května 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 161/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 161/02 Věc C-72/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Velká Británie) – The Queen, na žádost: PJSC Rosneft Oil Company, dříve OJSC Rosneft Oil Company v. Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority „Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině — Ustanovení rozhodnutí 2014/512/SZBP a nařízení (EU) č. 833/2014 — Platnost — Pravomoc Soudního dvora — Dohoda o partnerství EU — Rusko — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada právní jistoty a určitosti použitelného práva (nulla poena sine lege certa) — Přístup na kapitálové trhy — Finanční pomoc — Globální depozitní certifikáty (Global Depositary Receipts) — Odvětví ropy — Žádost o výklad pojmů „břidličný“ a „vody hlubší než 150 metrů“ — Nepřípustnost“ 2

2017/C 161/03	Věc C-652/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Darmstadt – Německo) – Furkan Tekdemir, právně zastoupený Deryou Tekdemir a Nedimem Tekdemirem v. Kreis Bergstraße „Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Tureckem — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 13 — Doložka ‚standstill‘ — Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce v členském státě — Případná existence naléhavého důvodu obecného zájmu odůvodňujícího nová omezení — Účinné řízení migračních toků — Povinnost nezletilých osob mladších 16 let být držiteli povolení k pobytu — Přiměřenost“	3
2017/C 161/04	Věc C-146/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Verband Sozialer Wettbewerb eV v. DHL Paket GmbH „Řízení o předběžné otázce — Nekalé obchodní praktiky — Reklama v tištěné publikaci — Opomenutí závažných informací — Přístup k těmto informacím prostřednictvím internetové stránky, přes niž jsou dotyčné výrobky distribuovány — Výrobky prodávané osobou, která zveřejnila inzerci, nebo třetími osobami“	4
2017/C 161/05	Věc C-315/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – József Lingurár v. Miniszterelnökséget vezető miniszter „Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Financování z EZFRV — Podpora v oblasti rozvoje venkova — Platby v rámci programu Natura 2000 — Podpora vyhrazená soukromým osobám — Lesní oblast zčásti vlastněná státem“	4
2017/C 161/06	Věc C-335/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski sud u Velikoj Gorici – Chorvatsko) – VG Čistoća d.o.o. v. Đuro Vladika, Ljubica Vladika „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Směrnice 2008/98/ES — Krytí nákladů spojených s nakládáním s odpady — Zásada ‚znečišťovatel platí‘ — Pojem ‚držitelé odpadu‘ — Cena účtovaná za nakládání s odpady — Zvláštní poplatek určený k financování kapitálových investic“	5
2017/C 161/07	Věc C-686/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. října 2016 Meissen Keramik GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 18. října 2016 ve věci T-776/15, Meissen Keramik GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	6
2017/C 161/08	Věc C-19/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polsko) dne 17. ledna 2017 – Skarb Państwa, zastoupený Wojewoda Dolnośląski v. Gmina Trzebnica	6
2017/C 161/09	Věc C-30/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 20. ledna 2017 – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu v. Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu	7
2017/C 161/10	Věc C-66/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polsko) dne 7. února 2017 – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś v. DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG	8
2017/C 161/11	Věc C-81/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Suceava (Rumunsko) dne 14. února 2017 – Zabrus Siret SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava	8
2017/C 161/12	Věc C-95/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2017 Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 15. prosince 2016 ve věci T-112/13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	9

2017/C 161/13	Věc C-103/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 27. února 2017 – Messer France SAS, právní nástupkyně Praxair v. Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2017/C 161/14	Věc C-107/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Litva) dne 3. března 2017 – UAB Aviabaltika v. BAB Ūkio bankas	11
2017/C 161/15	Věc C-108/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) dne 3. března 2017 – UAB „Enteco Baltic“ v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	12
2017/C 161/16	Věc C-109/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 3. března 2017 – Bankia S.A. v. Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán a María Concepción Marí Merino	13
2017/C 161/17	Věc C-129/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 13. března 2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV v. Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA	14
2017/C 161/18	Věc C-150/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. března 2017 Evropskou unií, zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie, proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 1. února 2017 ve věci T-479/14, Kendrion v. Evropská unie	14
2017/C 161/19	Věc C-151/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené království) dne 24. března 2017 – Swedish Match AB v. Secretary of State for Health	15
2017/C 161/20	Věc C-170/17: Žaloba podaná dne 4. dubna 2017 – Evropská komise v. Portugalská republika	16
2017/C 161/21	Věc C-174/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. dubna 2017 Evropskou unií, zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 17. února 2017 ve věci T-40/15, ASPLA a Armando Álvarez v. Evropská unie	16
2017/C 161/22	Věc C-167/15: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 28. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Roma – Itálie) – X v. Presidenza del Consiglio dei Ministri	17
2017/C 161/23	Věc C-136/16: Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 10. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA v. Banco Santander Totta SA	17
2017/C 161/24	Věc C-229/16: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. v. João Carlos Lombo Silva Cordeiro	18
2017/C 161/25	Věc C-511/16: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. března 2017 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství, vedlejší účastník: Francouzská republika	18

Tribunál

2017/C 161/26	Věc T-422/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – CPME a další v. Rada „Dumping — Dovozy některých polyetylentereftalátů (PET) pocházejících z Indie, Thajska a Tchaj-wanu — Přezkum před pozbytím platnosti opatření — Návrh Komise na obnovení uvedených opatření — Rozhodnutí Rady o ukončení přezkumného řízení bez zavedení těchto opatření — Žaloba na neplatnost — Článek 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Pravděpodobnost obnovení podstatné újmy — Článek 21 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 — Zájem Unie — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění — Žaloba na náhradu škody“	19
2017/C 161/27	Věc T-219/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Regione autonoma della Sardegna v. Komise „Státní podpory — Námořní doprava — Vyrovnání za závazky veřejné služby — Navýšení kapitálu — Rozhodnutí, kterým se prohlašují podpory za neslučitelné s vnitřním trhem a nařizuje jejich navrácení — Likvidace podniku-příjemce — Zachování právního zájmu na podání žaloby — Neexistence případu nevydání rozhodnutí ve věci samé — Pojem ‚podpora‘ — Služba obecného hospodářského zájmu — Kritérium soukromého investora — Zjevně nesprávné posouzení — Nesprávné právní posouzení — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Rozhodnutí 2011/21/EU — Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích — Unijní rámec použitelný na státní podpory ve formě vyrovnání za závazky veřejné služby — Rozsudek Altmark“	20
2017/C 161/28	Věc T-220/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Saremar v. Komise „Státní podpory — Námořní doprava — Vyrovnání za závazky veřejné služby — Navýšení kapitálu — Rozhodnutí, kterým se prohlašují podpory za neslučitelné s vnitřním trhem a nařizuje jejich navrácení — Likvidace podniku-příjemce — Zachování právního zájmu na podání žaloby — Neexistence případu nevydání rozhodnutí ve věci samé — Pojem ‚podpora‘ — Služba obecného hospodářského zájmu — Kritérium soukromého investora — Zjevně nesprávné posouzení — Nesprávné právní posouzení — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Rozhodnutí 2011/21/EU — Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích — Unijní rámec použitelný na státní podpory ve formě vyrovnání za závazky veřejné služby — Rozsudek Altmark“	21
2017/C 161/29	Věc T-361/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – HB a další v. Komise „Institucionální právo — Evropská občanská iniciativa — Ochrana potulných zvířat — Psychologický účinek na dospělé a děti — Odmítnutí registrace — Zjevný nedostatek pravomoci Komise — Článek 4 odst. 2 písm. b) a odst. 3 nařízení (EU) č. 211/2011“	21
2017/C 161/30	Věc T-35/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Zjevně nesprávné posouzení“	22
2017/C 161/31	Věc T-344/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Francie v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty zaslané v rámci řízení upraveného směrnici 98/34/ES — Dokumenty pocházející od členského státu — Poskytnutí přístupu — Výjimka související s ochranou soudního řízení — Výjimka související s ochranou cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Předchozí souhlas členského státu“	23
2017/C 161/32	Věc T-367/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Renfe-Operadora v. EUIPO (AVE) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie AVE — Částečná neplatnost — Odvolání podané k odvolacímu senátu v jiném než jednacím jazyce — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost péče“	23

2017/C 161/33	Věc T-594/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Metabolic Balance Holding v. EUIPO (Metabolic Balance) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Metabolic Balance — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	24
2017/C 161/34	Věc T-621/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Tractel Greifzug v. EUIPO – Shenxi Machinery (Tvar motorem ovládaného navijáku) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie — Tvar motorem ovládaného navijáku — Absolutní důvod pro zamítnutí — Označení tvořené výlučně tvarem, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku — Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení (ES) č. 207/2009“	25
2017/C 161/35	Věc T-39/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017– Nanu-Nana Joachim Hoepp v. EUIPO – Fink (NANA FINK) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka NANA FINK — Starší slovní ochranná známka Evropské unie NANA — Neexistence podobnosti výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozsah přezkumu, který musí provést odvolací senát — Povinnost rozhodnout o odvolání v plném rozsahu“	25
2017/C 161/36	Věc T-49/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Azanta v. EUIPO – Novartis (NIMORAL) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie NIMORAL — Starší slovní ochranná známka Evropské unie NEORAL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	26
2017/C 161/37	Věc T-178/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Policolor v. EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Policolor — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie ProfiColor — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“	27
2017/C 161/38	Věc T-219/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Aldi v. EUIPO (ViSAGE) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ViSAGE — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	27
2017/C 161/39	Věc T-238/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Společný podnik Clean Sky 2/Scouring Environment „Rozhodčí doložka — Grantová dohoda v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) — Nedodržení smlouvy — Vracení vyplacených částek — Úroky z prodlení — Řízení bez účasti žalovaného“	28
2017/C 161/40	Věc T-291/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Anta (China) v. EUIPO (Znázornění dvou čar svírajících navzájem ostrý úhel) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující dvě čáry svírající navzájem ostrý úhel — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	28
2017/C 161/41	Věc T-348/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA „Rozhodčí doložka — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace — Projekt Minatran — Uznatelné náklady — Rozsudek pro zmeškání“	29
2017/C 161/42	Věc T-407/16: Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2017 – Banco Popular Español v. EUIPO – Pledgeling (p) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	30

2017/C 161/43	Věc T-170/17: Žaloba podaná dne 20. března 2017 – RW v. Komise	30
2017/C 161/44	Věc T-173/17: Žaloba podaná dne 16. března 2017 – TestBioTech v. Komise	31
2017/C 161/45	Věc T-180/17: Žaloba podaná dne 17. března 2017 – EM Research Organization v. EUIPO – EUIPO – Christoph Fischer a další (EM)	32
2017/C 161/46	Věc T-182/17: Žaloba podaná dne 20. března 2017 – Novartis v. EUIPO – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)	32
2017/C 161/47	Věc T-184/17: Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Leifheit v. EUIPO (vyobrazení čtyř zelených čtverců)	33
2017/C 161/48	Věc T-185/17: Žaloba podaná dne 21. března 2017 – PlasticsEurope v. ECHA	34
2017/C 161/49	Věc T-186/17: Žaloba podaná dne 23. března 2017 – Unipreus v. EUIPO – Wallapop (wallapop) . . .	34
2017/C 161/50	Věc T-187/17: Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Mega Liner)	35
2017/C 161/51	Věc T-188/17: Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Coil Liner) .	36
2017/C 161/52	Věc T-193/17: Žaloba podaná dne 27. března 2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Tvar kloubní hlavice)	37
2017/C 161/53	Věc T-194/17: Žaloba podaná dne 27. března 2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Znázornění kloubní hlavice)	37
2017/C 161/54	Věc T-199/17: Žaloba podaná dne 29. března 2017 – QD v. EUIPO	38
2017/C 161/55	Věc T-204/17: Žaloba podaná dne 5. dubna 2017 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) v. Komise	39
2017/C 161/56	Věc T-205/17: Žaloba podaná dne 4. dubna 2017 – SSP Europe v. EUIPO (SECURE DATA SPACE) . .	40
2017/C 161/57	Věc T-210/17: Žaloba podaná dne 6. dubna 2017 – International Gaming Projects v. EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)	40

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 161/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 151, 15.5.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 144, 8.5.2017

Úř. věst. C 129, 24.4.2017

Úř. věst. C 121, 18.4.2017

Úř. věst. C 112, 10.4.2017

Úř. věst. C 104, 3.4.2017

Úř. věst. C 95, 27.3.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Velká Británie) – The Queen, na žádost: PJSC Rosneft Oil Company, dříve OJSC Rosneft Oil Company v. Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Věc C-72/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině — Ustanovení rozhodnutí 2014/512/SZBP a nařízení (EU) č. 833/2014 — Platnost — Pravomoc Soudního dvora — Dohoda o partnerství EU — Rusko — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada právní jistoty a určitosti použitelného práva (nulla poena sine lege certa) — Přístup na kapitálové trhy — Finanční pomoc — Globální depozitní certifikáty (Global Depositary Receipts) — Odvětví ropy — Žádost o výklad pojmů ‚břidličný‘ a ‚vody hlubší než 150 metrů‘ — Nepřípustnost“

(2017/C 161/02)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: The Queen, na žádost: PJSC Rosneft Oil Company, dříve OJSC Rosneft Oil Company

Odpůrci: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Výrok

- 1) Články 19, 24 a 40 SEU, článek 275 SFEU a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie je třeba vykládat v tom smyslu, že Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat podle článku 267 SFEU o předběžných otázkách týkajících se platnosti aktu, který byl přijat na základě ustanovení, jež se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), jako je rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, ve znění rozhodnutí Rady 2014/872/SZBP ze dne 4. prosince 2014, jestliže se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká kontroly dodržování článku 40 SEU tímto rozhodnutím nebo přezkumu legality omezujících opatření vůči fyzickým či právnickým osobám.
- 2) Přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 1 odst. 2 písm. b) až d), čl. 1 odst. 3, článku 7 a přílohy III rozhodnutí 2014/512, ve znění rozhodnutí 2014/872, nebo článků 3 a 3a, čl. 4 odst. 3 a 4, čl. 5 odst. 2 písm. b) až d), čl. 5 odst. 3 a článku 11, jakož i příloh II a VI nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, ve znění nařízení Rady (EU) č. 1290/2014 ze dne 4. prosince 2014.

Zásady právní jistoty a určitosti použitelného práva (*nulla poena sine lege certa*) musí být vykládány v tom smyslu, že členskému státu nebrání v tom, aby uložil podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, trestní sankce, jež musí být uplatněny v případě porušení ustanovení uvedeného nařízení, předtím, než Soudní dvůr Evropské unie upřesnil rozsah uvedených ustanovení a souvisejících trestních sankcí.

- 3) Výraz „finanční pomoc“, který je uveden v čl. 4 odst. 3 písm. b) nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje zpracování plateb jako takové bankou nebo jinou finanční institucí.

Článek 5 odst. 2 nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, musí být vykládán v tom smyslu, že zakazuje počínaje dnem 12. září 2014 vydávání globálních depozitních certifikátů (*Global Depository Receipts*) na základě depozitní smlouvy uzavřené s některým ze subjektů uvedených v příloze VI nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, a to i tehdy, pokud jsou tyto certifikáty odvozeny z akcií jednoho z těchto subjektů, které byly vydané před tímto datem.

(¹) Úř. věst. C 155, 11.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Verwaltungsgericht Darmstadt* – Německo) – *Furkan Tekdemir*, právně zastoupený *Deryou Tekdemir* a *Nedimem Tekdemirem* v. *Kreis Bergstraße*

(Věc C-652/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Tureckem — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 13 — Doložka ‚standstill‘ — Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce v členském státě — Případná existence naléhavého důvodu obecného zájmu odůvodňujícího nová omezení — Účinné řízení migračních toků — Povinnost nezletilých osob mladších 16 let být držiteli povolení k pobytu — Přiměřenost“

(2017/C 161/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: *Furkan Tekdemir*, právně zastoupený *Deryou Tekdemir* a *Nedimem Tekdemirem*

Žalovaný: *Kreis Bergstraße*

Výrok

Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, připojeného k Dohodě zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, kterou dne 12. září 1963 podepsala v Ankaře Turecká republika na jedné straně a členské státy EHS a Společenství na straně druhé a která byla jménem Společenství uzavřena, schválena a potvrzena rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán v tom smyslu, že cíl spočívající v účinném řízení migračních toků může představovat naléhavý důvod obecného zájmu umožňující odůvodnit vnitrostátní opatření přijaté po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost v dotyčném členském státu, které ukládá státním příslušníkům třetích zemí mladším 16 let povinnost mít ke vstupu do tohoto členského státu k pobytu v něm povolení k pobytu.

Takové opatření však není přiměřené ve vztahu ke sledovanému cíli, pokud způsoby jeho provádění ve vztahu k dětem, které jsou státními příslušníky třetí země, jež se narodily v dotyčném členském státě a jejichž jeden z rodičů je turecký pracovník s legálním pobytem v tomto členském státě, jako je tomu v případě žalobce v původním řízení, překračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(¹) Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Verband Sozialer Wettbewerb eV v. DHL Paket GmbH

(Věc C-146/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nekalé obchodní praktiky — Reklama v tištěné publikaci — Opomenutí závažných informací — Přístup k těmto informacím prostřednictvím internetové stránky, přes níž jsou dotyčné výrobky distribuovány — Výrobky prodávané osobou, která zveřejnila inzerci, nebo třetími osobami“

(2017/C 161/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Žalovaná: DHL Paket GmbH

Výrok

Článek 7 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že taková reklamní inzerce, jako je inzerce dotčená v původním řízení, která spadá pod pojem „výzva ke koupi“ ve smyslu této směrnice, může splňovat informační povinnost upravenou tímto ustanovením. Předkládajícímu soudu přísluší v jednotlivých případech posoudit, zda prostorová omezení v reklamním textu odůvodňují poskytnutí informací o dodavateli výlučně na internetovém prodejním portálu, a případně zda informace vyžadované článkem 7 odst. 4 písm. b) uvedené směrnice týkající se internetového prodejního portálu jsou sdělovány snadno a rychle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – József Lingurár v. Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Věc C-315/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Financování z EZFRV — Podpora v oblasti rozvoje venkova — Platby v rámci programu Natura 2000 — Podpora vyhrazená soukromým osobám — Lesní oblast zčásti vlastněná státem“

(2017/C 161/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobce: József Lingurár

Žalovaný: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Výrok

První věta čl. 42 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) musí být vykládána v tom smyslu, že pokud je lesní oblast způsobilá pro podporu Natura 2000 zčásti vlastněna státem a zčásti soukromou osobou, je třeba zohlednit za účelem výpočtu výše podpory vyplácené soukromé osobě poměr rozlohy pozemku této oblasti, který vlastní stát, a rozlohy pozemku, který vlastní tato soukromá osoba.

(¹) Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski sud u Velikoj Gorici – Chorvatsko) – VG Čistoća d.o.o. v. Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Věc C-335/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Směrnice 2008/98/ES — Krytí nákladů spojených s nakládáním s odpady — Zásada ‚znečišťovatel platí‘ — Pojem ‚držitelé odpadu‘ — Cena účtovaná za nakládání s odpady — Zvláštní poplatek určený k financování kapitálových investic“

(2017/C 161/06)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski sud u Velikoj Gorici

Účastníci původního řízení

Žalobce: VG Čistoća d.o.o.

Žalovaní: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Výrok

Článek 14 a čl. 15 písm. odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic musí být vykládány v tom smyslu, že za současného stavu unijního práva nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která za účelem financování služby nakládání s komunálním odpadem a jeho odstraňování stanoví cenu vypočtenou na základě odhadovaného objemu odpadu produkovaného uživateli této služby, a nikoliv na základě množství odpadu, které tito uživatelé skutečně vyprodukovali a odevzdali ke sběru, jakož i platbu dodatečného poplatku těmito uživateli, jakožto držitelé odpadu, jehož výnos je určen k financování nezbytných kapitálových investic na zpracování odpadu, včetně jeho recyklace. Předkládajícímu soudu nicméně přísluší, aby na základě skutkového a právního stavu, který mu byl předložen, ověřil, zda toto nevede k tomu, že jsou některým „držitelům“ přičteny náklady zjevně neúměrné vzhledem k objemu nebo povaze odpadu, který jsou schopni vyprodukovat. Za tímto účelem může vnitrostátní soud zejména zohlednit kritéria spojená s druhem nemovitostí, které uživatelé užívají, plochou těchto nemovitostí a jejich účelovým určením, schopností „držitelů“ vyprodukovat odpad, objemem kontejnerů daných uživateli k dispozici, jakož i četností sběru odpadu, jelikož tyto parametry mohou přímo ovlivňovat výši nákladů spojených s nakládáním s odpady.

(¹) Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 18. října 2016 Meissen Keramik GmbH proti rozsudku
Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 18. října 2016 ve věci T-776/15, Meissen Keramik GmbH
v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**

(Věc C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Meissen Keramik GmbH (zástupci: M. Vohwinkel a Dr. M. Bagh, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek:

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 18. října 2016 (T-776/15);
- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. října 2015 (věc R 0531/2015-1);
- zrušil rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 13. ledna 2015;
- uložil Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) náhradu nákladů řízení ve všech stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je založen na nesprávném výkladu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce ⁽¹⁾ ve spojení s porušením čl. 135 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu.

Navrhovatelka vytýká Tribunálu, že porušil jednací řád, když ve svém rozsudku nevycházel z významu slovního prvku ochranné známky tak, jak konstatoval odvolací senát ve svém rozhodnutí, nýbrž vycházel ze svého vlastního chápání slovního prvku, a tím změnil předmět sporu.

Námitka nesprávného výkladu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce je založena na tom, že Tribunál konstatoval, že označení zeměpisného původu konkrétního druhu výrobku, označeného na základě hlavního materiálu (keramika Meissen), je popisné rovněž pro takové výrobky, které obsahují – i nepatrné – prvky tohoto materiálu nebo mohou být spojeny s výrobky označeného druhu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1.).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polsko) dne
17. ledna 2017 – Skarb Państwa, zastoupený Wojewoda Dolnośląski v. Gmina Trzebnica**

(Věc C-19/17)

(2017/C 161/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skarb Państwa (Státní pokladna), zastoupený Wojewoda Dolnośląski (Vojvoda Dolního Slezska)

Žalovaná: Gmina Trzebnica (Obec Trzebnica)

Předběžné otázky

1. Představují plnění, která příjemce obdrží z titulu smluvních pokut či náhrad souvisejících s nesplněním nebo opožděným splněním závazku, příjmy ve smyslu pravidla č. 2 nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1685/2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, a zrušuje nařízení (ES) č. 1145/2003 ⁽¹⁾?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:
 - a) mohou být příjmy ve formě smluvní pokuty sníženy o ztráty nebo dodatečné náklady, které vznikly příjemci v souvislosti s nesplněním nebo opožděným splněním smlouvy ze strany zhotovitele?
 - b) představuje plnění zhotovitele, které spočívá v provedení, ve prospěch příjemce, jiných prací nijak nesouvisejících s předmětem financování a zbavuje povinnosti zaplatit smluvní pokutu (datio in solutum), příjmy ve smyslu pravidla č. 2 nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1685/2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, a zrušuje nařízení (ES) č. 1145/2003?
3. V případě kladné odpovědi na otázky 1 a 2a): je třeba za výši příjmů dosažených příjemcem považovat výši smluvní pokuty účtované zhotoviteli nebo hodnotu náhradního plnění?
4. Je možné po ukončení podpory ve smyslu pravidla č. 2 nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1685/2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, a zrušuje nařízení (ES) č. 1145/2003, snížení spolufinancování o výši příjmů, který příjemce získal v průběhu přijímání podpory?
5. V případě kladné odpovědi na otázku 4: je možné snížení spolufinancování o hodnotu příjmů získaných příjemcem, pokud nebyly oznámeny Komisi členským státem před ukončením podpory?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 72, s. 66.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 20. ledna 2017 – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu v. Kompania Piwowska S.A. w Poznaniu

(Věc C-30/17)

(2017/C 161/09)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Odpůrkyně: Kompania Piwowska S.A. w Poznaniu

Předběžné otázky

Je třeba ve světle čl. 3 odst. 1 a cílů směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů ⁽¹⁾ při stanovení základu daně u ochucených piv podle stupnice Plato vzít v úvahu obsah skutečného extraktu hotového výrobku včetně ochucovadel, které jsou do něho přidány po skončení kvašení, nebo bez těchto ochucovadel?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21, Zvl. vyd. 09/01, s. 206.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polsko) dne 7. února 2017 – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś v. DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Věc C-66/17)

(2017/C 161/10)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Odpůrkyně: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

Předběžné otázky

Musí být čl. 4 bod 1 ve spojení s článkem 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky ⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že potvrzení evropského exekučního titulu může být vydáno v souvislosti s rozhodnutím o náhradě nákladů řízení (rozhodnutí o nákladech) uvedeným v rozsudku, ve kterém soud rozhodl o určení existence práva?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 143, s. 15; Zvl. vyd. 19/007, s. 38.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Suceava (Rumunsko) dne 14. února 2017 – Zabrus Siret SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Věc C-81/17)

(2017/C 161/11)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Suceava

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Zabrus Siret SRL

Odpůrce: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice 2006/112/ES⁽¹⁾, jakož i zásady daňové neutrality a proporcionality, za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, správní praxi nebo výkladu ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které brání kontrole a přiznání nároku na odpočet DPH vyplývajícího z úprav týkajících se plnění uskutečněných v období předcházejícím kontrolovanému zdaňovacímu období a které bylo předmětem daňové kontroly, v důsledku které daňové orgány nezjistily žádné nepřesnosti, které by mohly změnit zdanitelný základ DPH, navzdory tomu, že tato ustanovení jsou vykládána v tom smyslu, že daňové orgány mohou znovu posoudit zdaňovací období, které již bylo předmětem předchozí daňové kontroly, na základě dodatečných údajů a informací získaných následně na základě spolupráce mezi státními orgány a institucemi?
- 2) Musí být směrnice 2006/112/ES, jakož i zásady daňové neutrality a proporcionality vykládány v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, brání vnitrostátní právní úpravě normativní povahy, která odepírá možnost opravit věcné chyby v přiznání k DPH pro zdaňovací období, která byla předmětem daňové kontroly s výjimkou případu, kdy se úprava provádí na základě opatření oznámeného orgánem daňové kontroly při předchozí kontrole?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2017 Úřadem Evropské unie pro duševní
vlastnictví proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 15. prosince 2016 ve věci T-112/
13, Mondelez UK Holdings & Services Ltd v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví**

(Věc C-95/17 P)

(2017/C 161/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, dříve Cadbury Holdings Ltd, a Société des produits Nestlé SA

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- uložil společnosti Mondelez UK Holdings & Services Ltd náhradu nákladů řízení vynaložených Úřadem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Porušení čl. 36 první věty Protokolu o statutu Soudního dvora

Tribunál založil svůj rozsudek na protirečících si důvodech, jelikož souhlasil s tím, že „důkaz může být předložen globálně pro všechny dotčené členské státy“, a současně požadoval, aby důkaz nabytí rozlišovací způsobilosti užíváním byl předložen pro každý členský stát jednotlivě (viz bod 139 napadeného rozsudku).

Porušení čl. 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 2 nařízení č. 207/2009⁽¹⁾

Tribunál nesprávně použil pokyny uvedené Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. května 2012, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli v. OHIM* (forma čokoládového zajíčka s červenou stužkou), C-98/11 P, EU:C:2012:307, body 62 a 63, tím, že vyžadoval, aby důkaz nabytí rozlišovací způsobilosti užíváním byl předložen pro každý členský stát jednotlivě.

Tribunál měl posoudit, zda důkazy předložené majitelem ochranné známky Evropské unie prokazují nabytí rozlišovací způsobilosti užíváním globálně v Evropské unii, aniž by bral v potaz národní hranice.

Tím, že se soustředil výhradně na vnitrostátní trhy, odhlížel Tribunál nesprávně od toho, že územní rozsah uznání ochranné známky je pouze jedním z faktorů rozhodujících při určení, zda daná ochranná známka nabyla rozlišovací způsobilost užíváním v Evropské unii. V důsledku toho Tribunál nezohlednil kritéria, která jsou relevantní v kontextu „jednotného trhu“, zejména pak i) podíl osob, u nichž je prokázáno, že ochranná známka jim je dobře známa, na všech spotřebitelích v Unii, ii) zeměpisný rozsah a rozložení oblastí, v nichž bylo prokázáno nabytí rozlišovací způsobilosti, a iii) hospodářský význam oblastí, v nichž bylo prokázáno nabytí rozlišovací způsobilosti na unijním trhu dotčeného zboží.

Přístup uplatněný v napadeném rozsudku nemůže být odůvodněn veřejným zájmem, z něhož by plynuly absolutní důvody pro zamítnutí dotčeného zápisu. Existují totiž ochranná opatření kompenzující možnost majitele ochranné známky Evropské unie využít výhradní práva i v členských státech, v nichž daná ochranná známka nedosáhla stejného stupně rozlišovací způsobilosti jako v jiných.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 27. února 2017 –
Messer France SAS, právní nástupkyně Praxair v. Premier ministre, Commission de régulation de
l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la
mer**

(Věc C-103/17)

(2017/C 161/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Messer France SAS, právní nástupkyně Praxair

Odpůrci: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Předběžné otázky

1) Pokud členský stát poté, co vstoupila v platnost směrnice 2003/96/ES ze dne 27. října 2003 ⁽¹⁾, nejprve nepřijal žádné ustanovení pro zavedení spotřební daně ze spotřeby elektřiny, ale zachoval nepřímé zdanění, jemuž tato spotřeba podléhala již dříve, jakož i místní daně:

— je nutno slučitelnost předmětného zdanění se směrnicemi 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 ⁽²⁾ a ze dne 27. října 2003 posuzovat z hlediska podmínek, jež stanoví čl. 3 odst. 2 směrnice ze dne 25. října 1992 pro existenci „další nepřímé daně“, tedy sledování zvláštního důvodu či důvodů a plnění určitých pravidel zdaňování platných pro spotřební daně nebo pro daň z přidané hodnoty?

— nebo je zachování „další nepřímé daně“ možné pouze u harmonizované spotřební daně, a lze pak v takovém případě považovat předmětný příspěvek za takovou spotřební daň, jejíž slučitelnost s těmito dvěma směrnicemi by tak měla být posouzena s ohledem na všechna v nich stanovená harmonizační pravidla?

2) Je nutno mít za to, že pro příspěvek spočívající ve spotřebě elektřiny, jehož výnosy jsou určeny jednak k financování výdajů spojených s výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů a kogenerací, a jednak k provádění zeměpisného vyrovnávání sazeb a ke snížení ceny za elektřinu pro domácnosti v tíživé situaci, jsou dány zvláštní důvody ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 2 směrnice ze dne 25. února 1992, převzatého do ustanovení čl. 1 odst. 2 směrnice ze dne 16. prosince 2008 ⁽³⁾?

- 3) Za předpokladu, že by za zvláštní důvody ve smyslu těchto ustanovení bylo možné označit pouze některé ze sledovaných cílů, mohou mít daňoví poplatníci přesto nárok na vrácení celého sporného příspěvku, nebo pouze na vrácení částečné, odpovídající té části celkových výdajů financovaných z tohoto příspěvku, u níž nejsou dány zvláštní důvody?
- 4) Pro případ, že by podle odpovědi na předchozí otázky byl systém příspěvku na veřejnou službu zásobování elektřinou zcela nebo zčásti neslučitelný s pravidly zdaňování elektřiny stanovenými unijním právem, je nutno ustanovení čl. 18 odst. 10 druhého pododstavce směrnice ze dne 27. října 2003 vykládat v tom smyslu, že až do 1. ledna 2009 představuje dodržování minimální úrovně zdanění stanovené touto směrnicí jedinou povinnost v rámci pravidel zdaňování elektřiny stanovených unijním právem, kterou je Francie povinna plnit?

-
- ⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. 2003, L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405).
- ⁽²⁾ Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. 1992, L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179).
- ⁽³⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (Litva) dne 3. března 2017 – UAB Aviabaltika v. BAB Ūkio bankas

(Věc C-107/17)

(2017/C 161/14)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku (žalovaná v prvním stupni): UAB Aviabaltika

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku (žalobkyně v prvním stupni): BAB Ūkio bankas

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 4 odst. 5 směrnice 2002/47⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že členské státy jsou povinny přijmout právní úpravu, podle níž finanční zajištění není součástí majetkové podstaty příjemce zajištění (banky, která je v likvidaci)? Jinými slovy, jsou členské státy povinny zavést právní úpravu, podle níž by příjemce zajištění (banka) měl být *de facto* schopen dosáhnout uspokojení své pohledávky, která je zajištěna ve formě finančního zajištění (peněžními prostředky na bankovním účtu a pohledávkou k takovým prostředkům), ačkoli rozhodná událost pro vymáhání nastala po zahájení řízení o likvidaci příjemce zajištění (banky)?
- 2) Je třeba čl. 4 odst. 1 a 5 směrnice 2002/47 vykládat systematicky v tom smyslu, že přiznává poskytovateli zajištění právo požadovat, aby příjemce zajištění (banka) dosáhl uspokojení své pohledávky, která je zajištěna ve formě finančního zajištění (peněžními prostředky na bankovním účtu a pohledávkou k takovým prostředkům), přednostně z takového finančního zajištění, a ukládá tak příjemci finančního zajištění povinnost vyhovět takovému požadavku i přes zahájení řízení o jeho likvidaci?

- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, pokud poskytovatel zajištění uspokojí pohledávku příjemce zajištění, která je zajištěna ve formě finančního zajištění, s použitím jiných svých prostředků, je třeba ustanovení směrnice 2002/47, a zejména její články 4 a 8, vykládat v tom smyslu, že by se na poskytovatele zajištění měla rovněž uplatnit výjimka z rovného zacházení s věřiteli příjemce zajištění (banky) v likvidačním řízení a pro účely vrácení předmětu finančního zajištění by měl mít přednost před ostatními věřiteli v likvidačním řízení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. 2002, L 168, s. 43; Zvl. vyd. 10/03, s. 89).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva)
dne 3. března 2017 – UAB „Enteco Baltic“ v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos
finansų ministerijos**

(Věc C-108/17)

(2017/C 161/15)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: UAB „Enteco Baltic“

Odpůrce: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 143 odst. 2 směrnice o DPH (¹) vykládat v tom smyslu, že brání daňové správě členského státu odmítnout použít osvobození od daně upravené v čl. 143 odst. 1 písm. d) téže směrnice pouze z důvodu, že v době dovozu zboží bylo zamýšleno dodat dané zboží určitému plátcí DPH a v dovozním prohlášení bylo proto uvedeno identifikační číslo pro DPH tohoto plátce, avšak později bylo předmětné zboží vzhledem ke změně okolností dopraveno jiné osobě povinné k dani (plátcí DPH), přičemž příslušnému státnímu orgánu byly poskytnuty veškeré údaje o totožnosti skutečného pořizovatele?
- 2) Lze za takových okolností, jaké jsou dotčeny v projednávané věci, vykládat čl. 143 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH v tom smyslu, že dokumenty, které nebyly zpochybněny (nákladní listy e-AD [elektronický správní dokument] a potvrzení e-ROR [elektronické potvrzení o převzetí] a které potvrzují přepravu zboží z daňového skladu na území jednoho členského státu do daňového skladu na území jiného členského státu, lze považovat za dostatečný důkaz přepravy zboží do jiného členského státu?
- 3) Je třeba čl. 143 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že brání daňové správě členského státu odmítnout použít osvobození od daně upravené v tomto ustanovení, pokud nebylo dispoziční právo převedeno na pořizovatele zboží přímo, nýbrž prostřednictvím jím určených osob (dopravců či daňových skladů)?
- 4) Je určitý správní postup v rozporu se zásadou neutrality DPH a zásadou ochrany legitimního očekávání, jestliže se v rámci takového postupu uplatní rozdílné metody výkladu toho, co má být považováno za převod dispozičního práva, a jaké důkazy je třeba předložit k doložení takového převodu, v závislosti na tom, zda se použije článek 167 nebo čl. 143 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH?

- 5) Vztahuje se zásada dobré víry v souvislosti s výběrem DPH také na právo osob na osvobození od DPH při dovozu [podle čl. 143 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH] v takových případech, jaký je předmětem původního řízení, tedy pokud celní úřad odmítne právo osoby povinné k dani na osvobození od DPH při dovozu z důvodu, že nebyly splněny podmínky dalšího dodání zboží v rámci Evropské unie (článek 138 směrnice DPH)?
- 6) Je třeba čl. 143 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že brání použití správního postupu členských států, podle kterého domněnka, že i) na konkrétního smluvního partnera nebylo převedeno dispoziční právo a ii) daňový poplatník věděl či mohl vědět o možném podvodu na DPH, kterého se dopustil smluvní partner, vychází ze skutečnosti, že daný podnik komunikoval se smluvními partnery elektronicky, a v rámci šetření daňové správy bylo zjištěno, že dotčení smluvní partneři na určené adrese nepodnikali a neodvedli DPH z plnění poskytnutých osobě povinné k dani?
- 7) Je třeba čl. 143 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že ačkoli je daňový poplatník povinen odůvodnit právo na osvobození od daně, neznamená to, že příslušný státní orgán, který rozhoduje ve věci převodu dispozičního práva, nemá povinnost shromáždit informace, které jsou dostupné pouze orgánům veřejné moci?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena
(Španělsko) dne 3. března 2017 – Bankia S.A. v. Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán a María
Concepción Marí Merino**

(Věc C-109/17)

(2017/C 161/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bankia S.A.

Žalovaní: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán a María Concepción Marí Merino

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice 2005/29/ES⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že její článek 11 brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou španělské právní předpisy upravující výkon exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou – a sice články 695 [občanského soudního řádu (Ley de Enjuiciamiento Civil, dále jen „LEC“)] a následující ve spojení s čl. 552 odst. 1 LEC, v nichž není upravena kontrola nekalých obchodních praktik ani na návrh, ani z úřední povinnosti, a dokonce ani na návrh účastníka řízení – protože ztěžují nebo znemožňují soudní kontrolu smluv a jednání, v nichž mohou existovat nekalé obchodní praktiky?
- 2) Musí být směrnice 2005/29/ES vykládána v tom smyslu, že její článek 11 brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou španělské právní předpisy, které nezaručují skutečné dodržování kodexu chování, jestliže se jej oprávněný rozhodne nepoužít – srov. články 5 a 6 ve spojení s článkem 15 královského nařízení č. 6/2012 ze dne 9. března 2012 (Real Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo)?

- 3) Musí být článek 11 směrnice 2005/29/ES vykládán v tom smyslu, že brání takovým španělským vnitrostátním právním předpisům, které neumožňují spotřebiteli v průběhu řízení o výkonu exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou požadovat dodržování kodexu chování, konkrétně v souvislosti s plněním místo placení (*datio in solutum*) a zánikem dluhu, jako je bod 3 přílohy královského nařízení č. 6/2012 ze dne 9. března, Kodex správné praxe (Código de Buenas Prácticas)?

⁽¹⁾ Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. 2005, L 149, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 13. března 2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV v. Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

(Věc C-129/17)

(2017/C 161/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Žalované: Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

Předběžné otázky

- 1) a) Zahrnují článek 5 směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾ a článek 9 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) ⁽²⁾ právo majitele ochranné známky bránit třetí osobě v odstranění, bez souhlasu majitele ochranné známky, veškerých označení, která jsou totožná s ochrannými známkami, které byly umístěny na zboží (tzv. debranding), pokud dotčené zboží nebylo uvedeno na trh v Evropském hospodářském prostoru, jako v případě zboží umístěného v celním skladu, a pokud třetí osoba provedla toto odstranění za účelem dovozu tohoto zboží či jeho uvedení na trh v Evropském hospodářském prostoru?
- b) Bude mít na odpověď na otázku uvedenou pod bodem 1 písm. a) vliv skutečnost, že třetí osoba toto zboží doveze nebo uvede na trh v EHP pod svým označením, které na zboží umístila (tzv. rebranding)?
- 2) Bude mít na odpověď na otázku uvedenou pod bodem 1 vliv skutečnost, že zboží, které bylo takto dovezeno nebo uvedeno na trh, může průměrný spotřebitel stále z důvodu jeho vnějšího vzhledu nebo typu vnímat jako zboží, které pochází od majitele ochranné známky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25).

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 78, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. března 2017 Evropskou unií, zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie, proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 1. února 2017 ve věci T-479/14, Kendrion v. Evropská unie

(Věc C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a E. Beysen, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Kendrion NV, Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 1 výroku napadeného rozsudku,
- zamítnul jako neopodstatněný návrh společnosti Kendrion v prvním stupni, jímž se tato společnost domáhala náhrady majetkové újmy, kterou údajně utrpěla, nebo zcela podpůrně snížil tuto náhradu majetkové újmy na 175 709,87 eura,
- uložil společnosti Kendrion náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí tři důvody:

1. První důvod vychází z nesprávného právního posouzení v souvislosti s výkladem pojmu „příčinná souvislost“, jelikož Tribunál rozhodl, že porušení přiměřené lhůty k vyhlášení rozsudku bylo rozhodující příčinou tvrzené majetkové újmy spočívající v zaplacení poplatků za bankovní záruku, ačkoli podle ustálené judikatury rozhodující příčinou platby těchto poplatků je rozhodnutí podniku nezaplatit pokutu v průběhu řízení před unijním soudem.
2. Druhý důvod vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu „újma“, jelikož Tribunál odmítl uplatnit na údajnou majetkovou újmu vyplývající z platby bankovní záruky stejné podmínky, jaké uvedl v souvislosti s údajnou majetkovou újmou spojenou s platbou úroků z výše pokuty, totiž, že žalobkyně v prvním stupni měla prokázat, že finanční zátěž vyplývající z uvedené platby úroků byla vyšší než výhoda, kterou mohla získat z nezaplacení pokuty.
3. Třetí důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nedostatečného odůvodnění, pokud jde o období, během kterého k údajné majetkové újmě došlo, jelikož Tribunál, aniž to odůvodnil, vycházel z toho, že období, během kterého k tvrzené majetkové újmě spočívající v platbě poplatků za bankovní záruku došlo, mohlo být jiným obdobím než období, které Tribunál stanovil pro protiprávní jednání, který údajně způsobilo tuto újmu.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales),
Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené království) dne 24. března 2017 – Swedish
Match AB v. Secretary of State for Health**

(Věc C-151/17)

(2017/C 161/19)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Swedish Match AB

Odpůrce: Secretary of State for Health

Předběžné otázky

Jsou čl. 1 písm. c) a článek 17 směrnice 2014/40/EU ⁽¹⁾ neplatné z důvodu:

1. porušení obecné zásady nediskriminace zakotvené unijním právem,
2. porušení obecné zásady proporcionality zakotvené unijním právem,
3. porušení čl. 5 odst. 3 SEU a zásady subsidiarity zakotvené unijním právem,

4. IV. porušení čl. 296 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“),
5. porušení článků 34 a 35 SFEU, a
6. porušení článků 1, 7 a 35 Listiny základních práv Evropské unie?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. 2014, L 127, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. dubna 2017 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-170/17)

(2017/C 161/20)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: N. Yerrell a P. Costa de Oliveira, zmocněnkyně)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že vydává zvláštní vnitrostátní řidičské průkazy pro řízení vozidel zařazených do harmonizované skupiny AM, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES (¹) ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech;
- určil, že Portugalská republika tím, že nezaručuje, že jedna osoba může být držitelem jen jednoho řidičského průkazu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 5 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Co se týče povinností, které pro Portugalskou republiku vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 7 odst. 2 písm. a) a čl. 7 odst. 5 písm. b) směrnice, má Komise za to, že Portugalská republika nepřijala ve lhůtě stanovené v odůvodněném stanovisku nezbytná opatření. Navíc i sama portugalská státní správa uznává, že tato opatření přijata nebyla, když v dopise ze dne 15. prosince 2016 uvedla, že v budoucnu provede příslušné legislativní úpravy.

(¹) Úř. věst. 2006, L 403, s. 18.

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. dubna 2017 Evropskou unií, zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 17. února 2017 ve věci T-40/15, ASPLA a Armando Álvarez v. Evropská unie

(Věc C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano a P. Giusta, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA), Armando Álvarez S.A. a Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Zrušit bod 1 výroku napadeného rozsudku;
- zamítnout jako neopodstatněný návrh předložený společnostmi ASPLA a Armando Álvarez v prvním stupni, znějící na získání částky 3 495 038,66 eur jako náhrady škody, kterou údajně utrpěly v důsledku nedodržení přiměřené lhůty pro soudní rozhodnutí;
- uložit společností ASPLA a Armando Álvarez náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu příčinná souvislost, jelikož Tribunál měl za to, že nedodržení přiměřené lhůty pro soudní rozhodnutí bylo určující příčinou údajné majetkové újmy spočívající v platbě nákladů na bankovní záruku, přestože podle ustálené judikatury je určující příčinou platby těchto nákladů vlastní rozhodnutí podniku nezaplatit pokutu v průběhu řízení před unijním soudem.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu újma, jelikož Tribunál neuplatnil na údajnou majetkovou újmu vyplývající z platby nákladů na bankovní záruku stejný požadavek, jaký vyžadoval v souvislosti s údajnou majetkovou újmou vyplývající z platby úroků z částky pokuty, to znamená požadavek, že žalobkyně v prvním stupni musí prokázat, že finanční zátěž vyplývající z posledně uvedené platby je vyšší než zisk, který jim mohlo přinést nezaplacení pokuty.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 28. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Roma – Itálie) – X v. Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 27.7.2015.

Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 10. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA v. Banco Santander Totta SA

(Věc C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Jednací jazyk: portugálština

Předseda druhého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 10.5.2016.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. v. João Carlos Lombo Silva Cordeiro

(Věc C-229/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/24)

Jednací jazyk: portugalsština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287, 8.8.2016.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. března 2017 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství, vedlejší účastník: Francouzská republika

(Věc C-511/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – CPME a další v. Rada

(Věc T-422/13) ⁽¹⁾

**„Dumping — Dovoz některých polyetylentereftalátů (PET) pocházejících z Indie, Thajska a Tchaj-wanu —
Přezkum před pozbytím platnosti opatření — Návrh Komise na obnovení uvedených opatření —
Rozhodnutí Rady o ukončení přezkumného řízení bez zavedení těchto opatření — Žaloba na neplatnost —
Článek 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Pravděpodobnost obnovení podstatné újmy — Článek 21
odst. 1 nařízení č. 1225/2009 — Zájem Unie — Zjevně nesprávná posouzení — Povinnost uvést
odůvodnění — Žaloba na náhradu škody“**

(2017/C 161/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Brusel, Belgie) a dalších 10 žalobců, kteří jsou uvedeni v příloze k rozsudku (zástupci: L. Ruessmann, advokát, a J. Beck, solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert a J.-P. Hix, zmocněnci, ve spolupráci s B. O'Connor, solicitor, a S. Gubel, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, A. Demeneix a M. França, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: European Federation of Bottled Waters (EFBW) (Brusel, Belgie), Caiba, SA (Paterna, Španělsko), Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB) (Anderlecht, Belgie), Danone (Paříž, Francie), Nestlé Waters Management & Technology (Issy-les-Moulineaux, Francie), Pepsico International Ltd (Londýn, Spojené království) a Refresco Gerber BV (Rotterdam, Nizozemsko), (zástupce: E. McGovern, barrister)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Rady 2013/226/EU ze dne 21. května 2013, kterým byl odmítnut návrh prováděcího nařízení Rady, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indie, Tchaj-wanu a Thajska po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 a kterým se ukončuje přezkum před pozbytím platnosti opatření týkajících se dovozu některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indonésie a Malajsie, a to v rozsahu, v jakém by návrh uložil konečné antidumpingové clo na dovoz některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indie, Tchaj-wanu a Thajska (Úř. věst. 2013 L 136, s. 12), v rozsahu, v němž odmítlo návrh na uložení konečného antidumpingového cla na dovoz z Indie, Tchaj-wanu a Thajska a ukončilo přezkum týkající se těchto dovozů, a dále návrh založený na článku 268 SFEU a znějící na získání náhrady škody, kterou žalobci údajně utrpěli,

Výrok rozsudku

1) *Prováděcí rozhodnutí Rady 2013/226/EU ze dne 21. května 2013, kterým byl odmítnut návrh prováděcího nařízení Rady, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indie, Tchaj-wanu a Thajska po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 a kterým se ukončuje přezkum před pozbytím platnosti opatření týkajících se dovozu některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indonésie a Malajsie, a to v rozsahu, v jakém by návrh uložil konečné antidumpingové clo na dovoz některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indie, Tchaj-wanu a Thajska, se zrušuje v rozsahu, v němž odmítlo návrh na uložení konečného antidumpingového cla na dovoz z Indie, Tchaj-wanu a Thajska a ukončilo přezkum týkající se dovozů polyetylentereftalátů (PET) z těchto tří zemí.*

- 2) Návrhy na náhradu škody se zamítají.
- 3) Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química, SA, Equipolymers Srl, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, M & G Polimeri Italia SpA, Novapet, SA, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group a UAB Orion Global pet ponese vlastní náklady řízení, s výjimkou nákladů uvedených v bodě 5) níže.
- 4) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.
- 5) European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba, SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd a Refresco Gerber BV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené žalobci na základě svého vstupu do řízení.
- 6) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 325, 9.11.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Regione autonoma della Sardegna v. Komise

(Věc T-219/14) (¹)

„Státní podpory — Námořní doprava — Vyrovnání za závazky veřejné služby — Navýšení kapitálu — Rozhodnutí, kterým se prohlašují podpory za neslučitelné s vnitřním trhem a nařizuje jejich navrácení — Likvidace podniku-příjemce — Zachování právního zájmu na podání žaloby — Neexistence případu nevydání rozhodnutí ve věci samé — Pojem ‚podpora‘ — Služba obecného hospodářského zájmu — Kritérium soukromého investora — Zjevně nesprávné posouzení — Nesprávné právní posouzení — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Rozhodnutí 2011/21/EU — Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích — Unijní rámec použitelný na státní podpory ve formě vyrovnání za závazky veřejné služby — Rozsudek Altmark“

(2017/C 161/27)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Regione autonoma della Sardegna (Itálie) (zástupci: T. Ledda, S. Sau, G. M. Roberti, G. Bellitti a I. Perego, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Conte, D. Grespan a A. Bouchagiar, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Compagnia italiana di navigazione SpA (Neapol, Itálie) (zástupci: původně F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti a A. Neri, poté M. Merola, B. Carnevale a M. Toniolo, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2013) 9101 final ze dne 22. ledna 2014 o státních podporách SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) a SA.32016 (2011/C), které poskytl Autonomní region Sardinie společnosti Saremar, v rozsahu, v němž uvedené rozhodnutí označilo opatření ve formě vyrovnání za závazky veřejné služby a navýšení kapitálu za státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem a nařídilo její vrácení

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Regione autonoma della Sardegna (Itálie) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Compagnia Italiana di Navigazione SpA.

(¹) Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Saremar v. Komise(Věc T-220/14) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Námořní doprava — Vyrovnání za závazky veřejné služby — Navýšení kapitálu — Rozhodnutí, kterým se prohlašují podpory za neslučitelné s vnitřním trhem a nařizuje jejich navrácení — Likvidace podniku-příjemce — Zachování právního zájmu na podání žaloby — Neexistence případu nevydání rozhodnutí ve věci samé — Pojem ‚podpora‘ — Služba obecného hospodářského zájmu — Kritérium soukromého investora — Zjevně nesprávné posouzení — Nesprávné právní posouzení — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Rozhodnutí 2011/21/EU — Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích — Unijní rámec použitelný na státní podpory ve formě vyrovnání za závazky veřejné služby — Rozsudek Altmark“

(2017/C 161/28)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Itálie) (zástupci: G. M. Roberti, G. Bellitti a I. Perego, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Conte, D. Grespan a A. Bouchagiar, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Compagnia italiana di navigazione SpA (Neapol, Itálie) (zástupci: původně F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti a A. Neri, poté M. Merola, B. Carnevale a M. Toniolo, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2013) 9101 final ze dne 22. ledna 2014 o státních podporách SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) a SA.32016 (2011/C), které poskytl Autonomní region Sardinie společnosti Saremar, v rozsahu, v němž uvedené rozhodnutí označilo opatření ve formě vyrovnání za závazky veřejné služby a navýšení kapitálu za státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem a nařídilo její vrácení

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Compagnia Italiana di Navigazione SpA.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – HB a další v. Komise(Věc T-361/14) ⁽¹⁾

„Institucionální právo — Evropská občanská iniciativa — Ochrana potulných zvířat — Psychologický účinek na dospělé a děti — Odmítnutí registrace — Zjevný nedostatek pravomoci Komise — Článek 4 odst. 2 písm. b) a odst. 3 nařízení (EU) č. 211/2011“

(2017/C 161/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HB (Linec, Rakousko) a dalších 6 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze k rozsudku (zástupci: původně C. Kolar, poté F. Moyse, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Krämer a J. Vondung, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEZ znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 2119 final ze dne 26. března 2014 o odmítnutí zápisu navrhované občanské iniciativy s názvem „Ethics for Animals and Kids“.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) HB a ostatním žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze k rozsudku, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 409, 17.11.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada

(Věc T-35/15) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Zjevně nesprávné posouzení“

(2017/C 161/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sýrie) (zástupci: J.-P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně G. Étienne a S. Kyriakopoulou, poté S. Kyriakopoulou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady 2014/730/SZBP ze dne 20. října 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2014, L 301, s. 36), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1105/2014 ze dne 20. října 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2014, L 301, s. 7), v rozsahu, v němž byl název žalobkyně zařazen na seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření.

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/730/SZBP ze dne 20. října 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1105/2014 ze dne 20. října 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají společnosti Alkarim for Trade and Industry LLC.
- 2) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Alkarim for Trade and Industry.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Francie v. Komise(Věc T-344/15) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty zaslané v rámci řízení upraveného směrnici 98/34/ES — Dokumenty pocházející od členského státu — Poskytnutí přístupu — Výjimka související s ochranou soudního řízení — Výjimka související s ochranou cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Předchozí souhlas členského státu“

(2017/C 161/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: původně F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas a F. Fize, poté D. Colas a B. Fodda a nakonec D. Colas, B. Fodda a E. de Moustier, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a F. Clotuche Duvieusart, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalobkyni: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller a J. Vlácil, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise Ares(2015) 1681819 ze dne 21. dubna 2015, kterým byly jednomu občanovi zpřístupněny dokumenty zaslané Francouzskou republikou v rámci řízení upraveného směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37)

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.*
- 3) *Česká republika ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 17.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Renfe-Operadora v. EUIPO (AVE)(Věc T-367/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie AVE — Částečná neplatnost — Odvolání podané k odvolacímu senátu v jiném než jednacím jazyce — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost péče“

(2017/C 161/32)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Madrid, Španělsko) (zástupci: J.-B. Devaureix a M. I. Hernández Sandoval, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Palmero Cabezas, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. dubna 2015 (věc R 712/2014-5) týkajícímu se žádosti o navrácení do původního stavu.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 346, 19.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Metabolic Balance Holding v. EUIPO (Metabolic Balance)

(Věc T-594/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Metabolic Balance — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 161/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Metabolic Balance Holding GmbH (Isen, Německo) (zástupce: W. Riegger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Fischer a J. Németh, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. srpna 2015 (věc R 2156/2014-1) týkajícímu se přihlášky zápisu obrazového označení Metabolic Balance jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Metabolic Balance Holding GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené EUIPO.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 398, 30.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Tractel Greifzug v. EUIPO – Shenxi Machinery (Tvar motorem ovládaného navijáku)

(Věc T-621/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie — Tvar motorem ovládaného navijáku — Absolutní důvod pro zamítnutí — Označení tvořené výlučně tvarem, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku — Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 161/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Německo) (zástupci: U. Lüken a C. Maierhöfer, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Shenxi Machinery Co. Ltd (Wuxi, Čína) (zástupce: C. Vossius, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. září 2015 (věc R 1658/2014-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Shenxi Machinery a Tractel Greifzug.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Tractel Greifzug GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
3. Společnost Shenxi Machinery Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017– Nanu-Nana Joachim Hoepp v. EUIPO – Fink (NANA FINK)

(Věc T-39/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka NANA FINK — Starší slovní ochranná známka Evropské unie NANA — Neexistence podobnosti výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozsah přezkumu, který musí provést odvolací senát — Povinnost rozhodnout o odvolání v plném rozsahu“

(2017/C 161/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Brémy, Německo) (zástupce: T. Boddien, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schiffko, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Nadine Fink (Basilej, Švýcarsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. listopadu 2015 (věc R 679/2014-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Nanu-Nana Joachim Hoepp a N. Fink.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 12. listopadu 2015 (věc R 679/2014-1), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG a Nadine Fink, se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát nerozhodl o odvolání, které u něj bylo podáno, pokud jde o „drahé kovy a jejich slitiny“ náležející do třídy 14 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, kterých se týká obrazová ochranná známka, která byla předmětem mezinárodního zápisu č. 1111651 s vyznačením Evropské unie.
2. Žaloba se ve zbývající části zamítá.
3. Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Azanta v. EUIPO – Novartis (NIMORAL)

(Věc T-49/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie NIMORAL — Starší slovní ochranná známka Evropské unie NEORAL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 161/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Azanta A/S (Hellerup, Dánsko) (zástupce: M. Hoffgaard Rasmussen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Novartis AG (Basilej, Švýcarsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2015 (věc R 634/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Novartis a Azanta.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Azanta A/S se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Policolor v. EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Věc T-178/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Policolor — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie ProfiColor — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 161/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Policolor SA (Bukurešť, Rumunsko) (zástupkyně: M. Comanescu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: M. Rajh, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. ledna 2016 (věc R 346/2015-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt a Policolor

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Policolor SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Aldi v. EUIPO (ViSAGE)

(Věc T-219/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ViSAGE — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 161/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a N. Bertram, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. února 2016 (věc R 507/2015-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení ViSAGE jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Aldi GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 232, 27.6.2016.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Společný podnik Clean Sky 2/Scouring Environment
(Věc T-238/16) (¹)**

„Rozhodčí doložka — Grantová dohoda v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) — Nedodržení smlouvy — Vrácení vyplacených částek — Úroky z prodlení — Řízení bez účasti žalovaného“

(2017/C 161/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Společný podnik Clean Sky 2 (Brusel, Belgie) (zástupci: B. Mastantuono, zmocněnec, ve spolupráci s M. Velardo, advokátkou)

Žalovaná: Scouring Environment SARL (Tauriac, France)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 272 SFEU znějící na vrácení zálohy, která byla společnosti Scouring Environment vyplacena v rámci grantové dohody č. 287071, navýšené o úroky z prodlení.

Výrok rozsudku

- 1) Společnosti Scouring Environment SARL se ukládá zaplatit Společnému podniku Clean Sky 2 částku ve výši 60 000 eur, navýšenou o úroky z prodlení ve výši 3,65 % za období od 12. září 2014 do úplného splacení dluhu.
- 2) Společnosti Scouring Environment se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. dubna 2017 – Anta (China) v. EUIPO (Znázornění dvou čar svírajících navzájem ostrý úhel)

(Věc T-291/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující dvě čáry svírající navzájem ostrý úhel — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 161/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Anta (China) Co. Ltd (Jinjiang City, Čína) (zástupci: A. Franke a K. Hammerstingl, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. března 2016 (věc R 1292/2015-5) týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení znázorňujícího dvě čáry svírající navzájem ostrý úhel jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Anta (China) Co. Ltd ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 1.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA

(Věc T-348/16) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace — Projekt Minatran — Uznatelné náklady — Rozsudek pro zmeškání“

(2017/C 161/41)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Soluň, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) (zástupci: M. Pesquera Alonso a F. Sgritta, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 272 SFEU znějící na určení, že pohledávka uvedená na výzvě k úhradě ERCEA č. 3241626289 ze dne 26. května 2016 směřující k tomu, aby žalobce nahradil část dotace, kterou obdržel na projekt MINATRAN a která činí 245 525,43 eur, je nepodložená a že tato částka odpovídá uznatelným nákladům.

Výrok rozsudku

- 1) Pohledávka uvedená na výzvě k úhradě Výkonné agentury Evropské rady pro výzkum (ERCEA) č. 3241626289 ze dne 26. května 2016 směřující k tomu, aby Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis nahradil část dotace, kterou obdržel na projekt MINATRAN a která činí 245 525,43 eur, je nepodložená a tato částka odpovídá uznatelným nákladům.
- 2) Částečné vymáhání uplatněné pohledávky započtením ve výši částky 132 192,12 eur je v rozporu s dohodou o grantu č. 211166 uzavřenou dne 18. srpna 2008 na provedení projektu Minatran a s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství.
- 3) ERCEA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2017 – Banco Popular Español v. EUIPO – Pledgeling (p)**(Věc T-407/16) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“**

(2017/C 161/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banco Popular Español, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pledgeling LLC (Houston, Texas, Spojené státy americké)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. dubna 2016 (věc R 1693/2015-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Banco Popular Español, SA a Pledgeling LLC

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Společnosti Banco Popular Español, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Žaloba podaná dne 20. března 2017 – RW v. Komise**(Věc T-170/17)**

(2017/C 161/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobce: RW (zástupce: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 2. března 2017 o automatickém odchodu žalobce do důchodu s účinností od 1. června 2017;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevného porušení článků 47 a 52 služebního řádu, neboť žalobce v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí ještě nedosáhl věku pro automatický odchod do důchodu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z neznalosti působnosti článku 42c služebního řádu, neboť žalovaná shledala, že se toto ustanovení vztahuje na úředníky, kteří sice dosáhli důchodového věku (tzn. mohou požádat o odchod do důchodu bez krácení jejich nároků na důchod), avšak dosud nedosáhli věku, kdy musí OOJ povinně přistoupit k jejich (automatickému) odchodu do důchodu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, neboť žalovaná neuvedla dostatečné údaje, jež by žalobci nebo Tribunálu umožnily ověřit opodstatněnost tvrzení, že provedla důkladnou analýzu potřeb ostatních útvarů Komise a na jejím základě dospěla k závěru, že nové zařazení do některého z těchto útvarů, jež by odpovídalo současné způsobilosti žalobce, nepřípadá v úvahu.

Žaloba podaná dne 16. března 2017 – TestBioTech v. Komise

(Věc T-173/17)

(2017/C 161/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TestBioTech eV (Mnichov, Německo) (zástupci: K. Smith, QC, a J. Stevenson, barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 9. ledna 2017, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o vnitřní přezkum prováděcích rozhodnutí Komise (EU) 2016/1215 ⁽¹⁾, (EU) 2016/1216 ⁽²⁾ a (EU) 2016/1217 ⁽³⁾ ze dne 22. července 2016, kterými se udělují povolení k uvedení geneticky modifikované sóji FG 72, MON 87708 x MON 89788 a MON 87705 x MON 89788 na trh podle nařízení (ES) č. 1829/2003 ⁽⁴⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobce v podstatě dovolává jediného žalobního důvodu, který vychází z toho, že Komise nesplnila povinnosti, které jí ukládá nařízení č. 1829/2003, zejména jeho články 14 a 16, když neprovedla náležitá kompletní ohodnocení před udělením povolení k uvedení na trh nebo nezajistila účinný dohled po udělení povolení.

Komise nesprávně vycházela z relevantního unijního práva týkajícího se kontroly pesticidů, jelikož toto právo konkrétně neupravuje geneticky modifikované organismy.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1215 ze dne 22. července 2016 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju FG72 (MST-FGØ72-2), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (Úř. věst. 2016, L 199, s. 16).

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1216 ze dne 22. července 2016, o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (Úř. věst. 2016, L 199, s. 22).

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1217 ze dne 22. července 2016 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (Úř. věst. 2016, L 199, s. 28).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. 2003, L 268, s. 1; Zvl. vyd. 13/32, s. 432).

Žaloba podaná dne 17. března 2017 – EM Research Organization v. EUIPO – EUIPO – Christoph Fischer a další (EM)

(Věc T-180/17)

(2017/C 161/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japonsko) (zástupci: J. Liesegang, M. Jost a N. Lang, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Německo), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Německo), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Rakousko), Phytodor AG (Buochs, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní slovní ochranná známka „EM“ – č. 2 829 851

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017, ve věci R 2442/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 145 a čl. 57 odst. 5 první věty nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 20. března 2017 – Novartis v. EUIPO – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)

(Věc T-182/17)

(2017/C 161/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupkyně: L. Junquera Lara, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „AKANTO“ – Přihláška č. 13 289 781

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 ve věci R 531/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- prohlásil, že čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 nezakazuje dotčené označení (ochranná známka Evropské unie č. 13 289 781) pro výrobky zařazené do třídy 5, jak je popsána v přihlášce;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Leifheit v. EUIPO (vyobrazení čtyř zelených čtverců)

(Věc T-184/17)

(2017/C 161/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Leifheit AG (Nassau, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte G. Hasselblatt, V. Töbelmann a P. Schneider)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: mezinárodní zápis obrazové ochranné známky Evropské unie (vyobrazení čtyř zelených čtverců) – přihláška č. 14 781 819

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 ve věci R 1115/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009;
 - porušení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 21. března 2017 – PlasticsEurope v. ECHA**(Věc T-185/17)**

(2017/C 161/48)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* PlasticsEurope (Brusel, Belgie) (zástupci: R. Cana, E. Mullier a F. Mattioli, advokáti)*Žalovaná:* Evropská agentura pro chemické látky**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil žalobu za přípustnou a důvodnou;
- zrušil rozhodnutí ECHA zveřejněné dne 12. ledna 2017 zařadit bisfenol A na seznam látek pro případné zahrnutí do povolovacího postupu jakožto látku vzbuzující mimořádné obavy v souladu s článkem 59 nařízení REACH;
- uložil ECHA náhradu nákladů řízení a
- přijal jakákoli další opatření, která bude považovat za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: napadené rozhodnutí porušuje čl. 2 odst. 8 písm. b) nařízení REACH

- Napadené rozhodnutí porušuje čl. 2 odst. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (Úř. věst. 2006 L 396, s. 1, „nařízení REACH“), jelikož meziprodukty jsou podle čl. 2 odst. 8 písm. b) nařízení REACH vyňaty z celé hlavy VII a nespádají proto do působnosti článků 57 a 59 a nejsou předmětem povolování.

2. Druhý žalobní důvod: napadené rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality.

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality, jelikož zahrnutí meziproduktů na seznam látek pro případné zahrnutí do povolovacího postupu překračuje meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení sledovaného cíle, a není nejméně omezujícím opatřením, které Evropská agentura pro chemické látky mohla využít.

3. Třetí žalobní důvod: žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nezohlednila informaci, jež měla k dispozici, a která prokazuje, že bisfenol A je meziproduktem.

- Evropská agentura pro chemické látky nezohlednila informace ve spisu ohledně bisfenolu A podle přílohy XV nařízení REACH.

Žaloba podaná dne 23. března 2017 – Unipreus v. EUIPO – Wallapop (wallapop)**(Věc T-186/17)**

(2017/C 161/49)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Unipreus, SL (Lleida, Španělsko) (zástupce: C. Rivadulla Oliva, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wallapop, SL (Barcelona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „wallapop“ – Přihláška č. 13 268 941

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. ledna 2017 ve věci R 2350/2015-5 a R 2530/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vydal rozsudek, kterým se mění napadené rozhodnutí tak, že se zamítá zápis ochranné známky Evropské unie „wallapop“ (č. 13 268 941) pro následující služby třídy 35: „On-line prodejní služby, a sice průzkum on-line trhů pro prodávající a kupující výrobků a služeb; On-line obchodní služby, kdy prodávající uvedou výrobky nebo služby, které mají být prodány, jejichž koupě nebo nabídka se uskutečňuje prostřednictvím internetu s cílem usnadnit prodej výrobků a služeb třetími osobami ve světové informační síti; Poskytování hodnotících reakcí a třídění týkajících se výrobků a služeb prodávajících, hodnoty a cen výrobků a služeb prodávajících, chování kupujících a prodávajících, dodání a související globální obchodní zkušenosti; Poskytování reklamního průvodce, který lze konzultovat on-line a který nabízí výrobky a služby dodavatelů a poskytovatelů on-line; Poskytování databáze týkající se hodnocení, kterou kupující a prodávající mohou konzultovat on-line; Služby související s marketingovými studiemi; Služby vyhledávání, vypracovávání zpráv, poskytování rad a konzultací v oblasti tržního jednání; Služby poskytování obchodních informací souvisejících s výrobky nebo službami, hodnocením, tříděním tohoto druhu výrobků a služeb, jakož i s kupujícími a prodávajícími tohoto druhu výrobku nebo služeb; Služby vyhledávání, shromažďování, uspořádání, zpracovávání a poskytování obchodních informací třetím osobám“;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 nařízení č. 207/2009. V tomto ohledu je zejména tvrzeno, že odvolací senát ve svém rozhodnutí nesprávně vyložil tento článek, pokud jde o kolidující služby v ochranných známkách WALA a LALLAPOP, ve světle výkladových kritérií vyplývajících z rozsudku ze dne 29. září 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442).

Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Mega Liner)

(Věc T-187/17)

(2017/C 161/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Německo) (zástupci: T. Weeg a K. Lüken, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Dotčená ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „Mega Liner“ – přihláška č. 14 473 094.

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 ve věci R 442/2016-1.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá odvolání,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 21. března 2017 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Coil Liner)

(Věc T-188/17)

(2017/C 161/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Německo) (zástupci: T. Weeg a K. Lüken, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „Coil Liner“ – přihláška č. 14 473 193

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. ledna 2017 ve věci R 443/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž bylo její odvolání zamítnuto;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
 - porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
 - porušení čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 27. března 2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Tvar kloubní hlavice)**(Věc T-193/17)**

(2017/C 161/52)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* CeramTec (Plochingen, Německo) (zástupci: A. Renck a E. Nicolás Gómez, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie růžové barvy (Tvar kloubní hlavice) – Přihláška č. 10 214 179*Řízení před EUIPO:* Řízení o prohlášení neplatnosti*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2017, ve věci R 929/2016-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO, nebo společnosti C5 Medical Werks v případě, že vstoupí do řízení jako vedlejší účastník řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článků 59 a 83 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 27. března 2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Znázornění kloubní hlavice)**(Věc T-194/17)**

(2017/C 161/53)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* CeramTec (Plochingen, Německo) (zástupci: A. Renck a E. Nicolás Gómez, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie růžové barvy (Znázornění kloubní hlavice) – Přihláška č. 10 214 112

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2017, ve věci R 928/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO, nebo společnosti C5 Medical Werks v případě, že vstoupí do řízení jako vedlejší účastník řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článků 59 a 83 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. března 2017 – QD v. EUIPO

(Věc T-199/17)

(2017/C 161/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: QD (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EUIPO ze dne 2. června 2016, které bylo žalobkyni oznámeno dne 3. června 2016, o odmítnutí druhého obnovení její smlouvy dočasného zaměstnance podle čl. 2 písm. f) PŘOZ a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení příslušných ustanovení služebního řádu a PŘOZ, jmenovitě článku 110 služebního řádu a čl. 2 písm. f) a článku 8 PŘOZ.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se EUIPO dopustil zneužití důvěry a porušil povinnost jednat s náležitou péčí.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že EUIPO porušil zásadu řádné správy (čl. 41 odst. 1, 2 a 3 Listiny základních práv Evropského unie).
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že EUIPO porušil požadavky nařízení 45/2001 ⁽¹⁾, zvláště jeho čl. 27 odst. 1 a odst. 2 písm. b).

6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že EUIPO porušil legitimní očekávání žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).

Žaloba podaná dne 5. dubna 2017 – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) v. Komise

(Věc T-204/17)

(2017/C 161/55)

Jednací jazyk: švédština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) (Kunshan, Čínská lidová republika) (zástupci: A. Johansson a C. Dackö, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zčásti zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/141 ze dne 26. ledna 2017 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některého příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, též dokončeného, pocházejícího z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (dále jen „prováděcí nařízení“), v rozsahu, v němž se vztahuje na příslušenství (fitinky) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, z nerezavějící oceli, s průměrnou drsností povrchu pod 0,8 mikrometru na vnitřní straně příslušenství (fitinků) pro trouby a trubky, pro svařování na tupo, nikoli však na vnější straně,
- podpůrně zrušil prováděcí nařízení v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,
- podpůrněji zrušil prováděcí nařízení v plném rozsahu a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na účinnou obranu.

Žalobkyně tvrdí, že se definice výrobku, který je předmětem šetření, změnila mezi vydáním revidovaného dokumentu obsahujícího konečné informace a přijetím prováděcího nařízení, a to na úkor žalobkyně. Podle ní Komise následně uvedla, že se uvažovalo o podstatné změně. Žalobkyni nebylo umožněno vyjádřit se k této změně před vstupem nařízení v platnost. Žalobkyně uvádí, že Komise v žádném stadiu šetření neinformovala zúčastněné strany o tom, že se požadavek na drsnost povrchu výrobků, při níž se clo neuplatní, může vztahovat jak na vnitřní, tak i na vnější stranu výrobků, čímž se odchyluje od evropských norem pro sanitární příslušenství (fitinky). Žalobkyně tedy chovala legitimní očekávání, že vyloučení výrobků odpovídá deklarovanému cíli vyloučit sanitární příslušenství (fitinky), a byla tak připravena o veškerou možnost vyjádřit se k rozsahu vyloučení výrobků.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedodržení povinnosti uvést odůvodnění.

Žalobkyně tvrdí, že Komise v žádném okamžiku neuvedla důvody pro rozlišování mezi sanitárním příslušenstvím (fitinky) s drsností povrchu na vnitřní straně pod 0,8 mikrometru a s drsností povrchu na vnější straně nad 0,8 mikrometru, na jedné straně, a sanitárním příslušenstvím (fitinky) s drsností povrchu na vnitřní i vnější straně pod 0,8 mikrometru, na straně druhé. Žalobkyně tvrdí, že zavedení takového rozlišování znamená, že důvody podané Komisí pro vyloučení výrobků jsou nelogické a nejsou v souladu s definicí výrobků uvedenou v článku 1 prováděcího nařízení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti důkladně a nestranně posoudit všechny relevantní aspekty individuálního případu.

Žalobkyně tvrdí, že rozlišování mezi různým sanitárním příslušenstvím (fitinky) patrně není založeno na důkladném posouzení, nýbrž je pouze výsledkem nepodloženého požadavku subjektu, který se do šetření zapojil až v mnohem pozdější fázi. Žalobkyně tvrdí, že neprovedením hlubšího posouzení důsledků takového rozlišování a jeho vlivu na dosažení cíle deklarovaného v odůvodnění prováděcího nařízení Komise nesplnila svou povinnost důkladně a nestranně posoudit relevantní aspekty.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.

Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když s úmyslem vyloučit sanitární příslušenství (fitinky), jež nekonkurují průmyslovému příslušenství (fitinkům) unijních průmyslových podniků, stanovila vylučovací kritéria, jež vedla k vyloučení pouze malé části sanitárního příslušenství (fitinků) používaných v rámci Unie. Většina sanitárního příslušenství (fitinků) tedy podléhá clu, i když nekonkuruje výrobkům unijních průmyslových podniků. Žalobkyně tvrdí, že Komise vyvodila z obdržených dokumentů jednoznačně nesprávný závěr, a vycházela rovněž z nesprávných informací.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2017 – SSP Europe v. EUIPO (SECURE DATA SPACE)

(Věc T-205/17)

(2017/C 161/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SSP Europe GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: B. Bittner, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „SECURE DATE SPACE“ – přihláška č. 14 056 998

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. ledna 2017 ve věci R 2467/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí (oznámené dne 9. února 2017),
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 6. dubna 2017 – International Gaming Projects v. EUIPO – Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Věc T-210/17)

(2017/C 161/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (zástupkyně: M. D. Garayalde Niño, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zitro IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „TRIPLE TURBO“ – Přihláška č. 13 140 207

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. února 2017 ve věci R 119/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

